Ч. 187. Середа 2 вересня (20 серпня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на скреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Криза в міністерстві a сербска угода торговельна. — Справа рур водопроводних в Празї. — Цїсар Вільгельм о мирі. — Подїї в Туреччинї.

З Відня наспіла нинї така вельми характеристична вість: Довідуємо ся, що міністер рільництва вислав до президента міністрів письмо, в котрім каже, що вправдї зі взглядів загально-державних брав участь в активованю торговельної угоди з Сербією, однак настрій аґрарних кругів єсть того рода, що не дозволяє єму сподївати ся, щоби міг успішно піддержувати аґрарні інтереси — длятого чує ся спонуканим зголосити свою димісию.

Німецкі аґрариї під проводом пос. Дамма відбули вчера засїданє, котрого предметом нарад була сербска угода торговельна. Вислїд нарад був після розісланого комунїкату слїдуючий:

На нинїшнім засїданю німецкої партиї аґрарної зазначено однодушно, що виїмкові користи, які має з угоди з Сербією торговля і промисл, не стоять в ніякім відношеню до шкід зроблених рільництву. Запротестовано особливо против того, що угода увійшла в житє в дорозї акту надужитя повновласти уділеної правительству а противного обовязуючим законам. Коли яко мотив підносить ся поважні взгляди державної натури, то треба відповісти, що дотеперішні вислїди полїтики на Балканї не суть того рода, щоби давали довірє до веденя заграничної полїтики. Німецкі аґрариї постановляють длятого ужити всяких сил, щоби в соймах, спільних делеґациях і в Радї державній перешкодити остаточній ухвалї тої угоди введеної провізорично в житє.

Справа рур від водопроводів в Празї, котра наробила тілько шуму і зачепила навіть міністра торговлї п. Фідлєра та шефа секциї Реслєра, представляє ся коротенько як слїдує:

Прага доси не має здорової води до питя, тож управа міста розписала конкурс на доставу рур на водопроводи. Рішенє конкурсу залежало від ради надзираючої міских водопроводів. Вплинули дві оферти: одна, внесена картелем арстрийских зелїзних гут, друга від одного француского акцийного товариства для зелїзних фабрикатів. Оферта австрийского зелїзного картелю була при сумі 3 мілїонів корон о 200 тисяч корон низша від оферти француской, за те француска фірма приняла на себе всїлякі ґаранцийні умови, котрі відкинув австрийский картель. Ческе публичне мнїнє заявило ся майже однодушно против оферти австрийского картелю, закидуючи єму ґерманїзацийні тенденциї. Тай справдї 27 с. м. праска міска рада постановила віддати роботу францускому підприємству. Ся ухвала праскої ради викликала цїлу бурю полємік в австрийскій полїтичній пресї. Перед остаточним рішенєм міскої ради в тій справі оголосив директор центральної управи австрийского зелїзного картелю, Кестранек, в „Prager Tagblatt-ї", що в імени одного члена міскої ради в Празї зажадали від него хабаря 210 тисячів корон, за котрі мало би наступити принятє австрийскої оферти. Імена того радника дир. Кестранек не опублїкував, тож тепер рада міста з бурмістром дром Ґросом на чолї вносить скаргу проти него і він мусить перед судом подати назвиско того радника або буде засудженений за клевету. Кестранек зі своєї сторони чіпає ся аж міністра торговлї і шефа секциї Реслєра та каже, що до него приходив посол з Будієвиць, Брдлїк, і жадав від него якоїсь вигоди для фабрики шруб, яку хотів основувати, а що він Кестранек не хотів єму в нічім вигодити, то Брдлїк ходив до міністра торговлї Фідлєра, а той знов старав ся вплинути на него через шефа секциї Реслєра. Отже в сї

---

13)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Не чекаючи на відповідь Гальшки, вирвалась Фльоренсия від дра Вірета і майже впала в обнятя молодого, середного росту, плечистого білявого мужчини, котрий з щирим усьміхом радости припав до неї, вхопив єї за обі руки і поцїлував як брат сердечно.

Лице нового гостя було так дуже опалене, що ясний вус дивно від него відбивав. Коли Фльоренсия перед кількома місяцями розставала ся зі своїм первим братом, мав він повну бороду — без неї видавав ся їй Арнольд тепер в першій хвили зовсїм зміненний; та й єго трохи приношене одїнє зі звичайної вовняної материї надавала єму вигляду якогось чужинця.

З очевидним вдоволенєм спочило ясне синє око молодого мужчини на повабнім лици Фльоренсиї, бо мимо своїх змінних відносин до єї родичів, не перестав він на свій лад любити хорошу дівчину. Хоч підчас своєї неприсутности в Рукфільдї не конче тужив за нею, то все-таки тїшив ся сердечно, що побачив Фльоренсию знову. Туга за нею анї не пошкодила єго здоровлю анї не ставала єму на перешкодї уживати розкоші житя до волї — серце у него було досить велике, щоби крім Фльоренсиї могли в нїм помістити ся й другі красавицї — але тепер взяло ся єго таки якесь миле чувство, коли заглянув в єї любеньке личко. Та й Фльоренсия тїшила ся щиро з того, що він приїхав; лиш була би воліла, коли би Арнольд при повитаню не виступав був так сьміло як давнїйше, длятого що він свояк.

— Якаж я щаслива, що ти вже тут — відозвала ся она, стискаючи єму сердечно руку. — Хоч і як я бажала, щоби ти приїхав, то таки я довго не гадала, що можу того сподївати ся!

— Ти не знаєш, Фльоро, як мене перло вертати назад в рідні сторони! — відповів він з великою щиростию. — Від коли я з тобою розпращав ся, нічо мене так не кортїло як побачити ся знов з тобою. Як же ся маєш, моя дорога сестрице? Я гадаю, що досить добре — що до мене, то я ще нїколи не чув ся такий щасливий.

Він пустив єї руки і звернув ся до доктора Вірета. Фльорентина придала собі, що пізнала ся з директором аж по виїздї Арнольда і длятого не залишила представити обох панів взаїмно і попросила їх, щоби пішли знов до бібліотеки з нею.

Далеко розважнїйше і холоднїйше як обоє молоді, що не могли досить тим натїшити ся, що побачили ся знову, взяв доктор Вірет на увагу ту обставину, що Арнольд виїхав мусить з Каплянду, заким ще міг одержати від Едвардса лист з вістию, що Дервент пропав десь в загадочний спосіб. Переконаний о тім, що він ще того не знає та й старяючись щадити чувства Фльоренсиї, поклав він Фльоренсови руку на плече і спитав: Ви певно лише що приїхали до Анґлїї, пане Дервент? — а відтак додав: Як то дивно, що мушу вас називати так само, як мого бідного приятеля.

— Я приїхав в суботу в ночи до Суземптона — сказав на то Дервент — мене перевіз знаменитий корабель „Раднор".

— В такім случаю — говорив доктор Вірет дальше все ще придушеним голосом, пристанувши на порозї — не можете нічого знати про нещастє, яке стало ся в сїм домі — нічого о тім, що ваш стрий десь нагло пропав.

Не хотячи зрозуміти наміру доктора, увійшов Арнольд до бібліотеки, де Фьоренсия здивована поступованєм доктора Вірета, дожидала приоставших.

— О, я вже все довідав ся! — відповів він голосно і безвзглядно — Перше, що менї в готели в Суземптонї впало в очи, то була, коли собі добре пригадую, оповістка розписаної нагороди. Досить велика несподїванка, щоби навіть так здорового як я приголомшити! — По єго лици однак не було видко того зворушеня — перебув єго очевидно без шкоди для себе. — Ах правда, — я казав подати собі ґазету а то й зараз влїзла менї в очи тота оповістка. Я не міг відтак через то цїлу ніч спати — вчера досьвіта поїхав я чимскорше першим поїздом до Льондону а там задержав мене старий Едвардс через цїлий день так, що я майже вже сумнївав ся, що тут нинї приїду.

Байдужність в бесїдї первого брата навела Фльоренсию на здогад, що він ще не в силї

справі подає нині бюро кореспонденцийне слідуюче пояснене:

Як довідуємо ся, то се не правда, бо річ мала ся в слідуючий спосіб: Консорция, основана в цїли утвореня фабрики шруб в Будієвицях, до котрої належав також і пос. Брдлік яко промисловець, звернула ся до міністерства торговлї з жалобою против картелю зелїзного, котрий не хоче допустити до основаня фабрики, ставляючи трудні условя за півфабрикат потрібний до виробу шруб. Внаслідок того підчас переговорів з картелем зелїзним на конференциї, в котрій взяв участь центральний директор Кестранек, зажадано від него відповідного увзглядненя нової фабрики. О якім-небудь удогідненю для будуючої ся фабрики не згадано анї словом. Ходило лиш о то, чи картель дасть фабрицї материял потрібний до виробу шруб на тих самих условях, на яких дістають его другі фабрики.

Підчас пира в Штрасбурзї виголосив цїсар Вільгельм оногди слідуючий тоаст: Тішу ся, що можу вам виповісти моє найглубше переконанє, що мир европейский не єсть загрожений; опирає ся він на так сильних основах, що не міг би так легко бути звалений анї за помочию підюджуваня і клевет анї завистию одиниць. Сильною запорукою мира єсть в першій лїнії совість князїв і мужів державних в Европі, котрі суть одвічальні перед Богом за житє і благо підданих їх правлїню народів. Відтак єсть бажанєм і волею самих народів, щоби серед мирного розвою користати з великих здобутків розвиваючої ся культури і пробовати своїх сил в мирнім суперництві. Наконець забезпечений єсть мир також нашою силою на мори і на суши, народом німецким, що стоїть узброєний. Німцї гордять ся величезною готовостию до бою свого войска і любовию чести і рішили ся плекати і розвивати чувства своїх підданих, як того вимагають власні інтереси, не робляч при тім нікому анї прикрости анї прислуги.

Турецкий міністер поліциї Самі-паша забирає ся до реформи поліциї а в розмові з одним дневникарем сказав, що за головну свою задачу уважає сполученє з поліциєю сторожі огневої, котра буде зорґанізована в такий спосіб як і сторожі пожарні в инших столицях. Поліция має бути зовсїм переобразована на лад новочасний. Орґанізация мого виділу — казав міністер — поступає енерґічно, всї висші становища обсаджую правниками і адміністрацийними урядниками гідними довіря.

Новинки.

Львів, дня 1-го вересня 1908.

— Іменованя і перенесеня. Крайва Рада шк. призначила проф. Стан. Фітля з Перемишля і Каз. Еліяша з Дрогобича до служби при ґімназиї в Жовкві; іменувала дійстними учителями заступників учителїв між иншими: Андр. Ґраселю, Анд. Микитяка, Алекс. Домбровского, Ів. Бобина, Ант. Собчука і дра Ізр. Матфуса для філїї ґімназиї в Стрию; Ал. Бойцуна для ґім. в Самборі; о. Ал. Коренця, катехита школи виділов. ім. Міцкевича в Стрию дійст. учит. гр. кат. релиґії в І ґім. з польск. мовою виклад. в Тернополи; — перенесла між иншими заступників учит.: Ів. Вовчака з Подґуржа до ґім. в Бродах; Ів. Псковуба з VII ґім. у Львові до ґімн. в Теребовли; Стеф. Бялея з руск. ґімн. в Перемишли до руск. ґімн. в Тернополи; іменувала між иншими заступниками учителїв в ґімназиях: Вол. Чайковского і Ник. Войціховского в руск. ґімн. в Тернополи; Каз. Яворского, Генр. Фоґля і Йос. Рольского в Бродах; Фр. Войнара і Каз. Бернацкого в Дрогобичи; Мих. Бакалюса, Т. Мінковича і Едв. Жулаву в Самборі; Бр. Брицкого в Стрию.

— Дрібні вісти. До повітового ратункового комітету в Товмачи вибрані делеґатами: філїї „Просьвіти“ в Товмачи посол др. Ів. Макух, адв. в Товмачи (заступник п. Павло Мазурик з Петрилова) і філїї „Просьвіти“ в Тисьменици о. Мик. Бачиньский, парох в Милованю (заступник п. Василь Бідочка). — Рухові вправи в „Соколі“ у Львові розпочинають ся з нинїшним днем. Вписи від 7 до 8 год. вечером. — До дня 29 серпня було у Львові 253 недужих на шкарлятину. — В Радехові відбуде ся дня 6 вересня (в недїлю) на дохід філїї Руского тов—а педаґоґічного концерт з танцями. Початок о год. пів до 8 вечером. — „Руский Народ. Союз“ в Сполучених Державах мав з кінцем червня с. р. 8129 членів обезпечених на цїле посмертне, 804 членів на пів посмертного і 1338 дїтий разом 10.266 членів. — В Києві не було вчера в містї анї одного случаю занедужаня на холеру; лиш на паропльаві, який надплив від устя Днїпря, висаджено на беріг хору на холеру богомільцицю з Катеринодаря, котру відвезено зараз до холеричного шпиталю. — З роботи в Сусулові втік дня 27 серпня арештант Павло Величко, котрий відсиджував в карнім заведеню в Станиславові кару 2-лїтної вязниці за крадїж. — Віденьский адвокат др. Рауль Маркбрайтер втік з Відня, спроневіривши 12.000 К.

— Звірство. З Тернополя доносять: Господар ґрунтовий в Копичинцях, Іван Крижанівский побачивши на яблїнцї в своїм городї 6-лїтного хлопця Николу Синишиного, вилїз на дерево і струтив з него хлопця так нещасливо, що дитина падаючи на пліт вдарила ся головою так сильно об кіл, що єсть лиш слаба надія удержаня єї при житю. Крижановского арештувала жандармерия.

— За марну палицю — житє. З Підволочиск доносять: Робітник зелїзничий, Гриць Качків, будучи перед кількома днями разом зі своїм товаришем, 21 лїтним Іваном Хоброжиньским, також робітником зелїзничим, на весїлю в сусїднім селї, забрав Хоброжиньскому зелїзну палицю вартости 30 сот. Хоброжиньский упоминав ся кілька разів у Качкова о ліску, але той не хотів єї віддати. В четвер вечером стрітив знов Хоброжиньский Качкова на ул. Колїєвій а одержавши на своє жаданє відмовну відповідь, добув нараз з кишені ножик і пробив ним Качкова в ліву грудь близько серця так, що той впав на землю і в кілька хвиль помер. Хоброжиньского арештовано і відставлено до арешту судового.

— Листонос з платнею 168.000 корон. Сказати комусь, що звичайний листонос дістає річно 168.000 К платнї, а мимо того може ледви що відложити з тої платнї, то ніхто би тому не повірив. А однак найдорожшим листоносом єсть листон с і почтар в однїй особі урядник Сполучених Держав, котрий за свою службу в Алясцї дістає 168.000 К. Але бо то не аби яка служба: він мусить два рази на місяць їздити в дорогу 680 кільометрів далеку, а зі своєї платнї покривати всї видатки, котрі не так то дуже малі. Подорож єго тревае за кождий раз цїлий тиждень і він мусить їхати по снїгах і ледах санками, до котрих запрягає по 6 до 12 псів. В виду того, що він мусить держати сотки псів і їх годувати, з тої его на око аж надто великої платнї не богато єму лишає ся.

— Нещасливі пригоди. Дня 23 серпня досьвіта підчас пересуваня возів на двірци в Перемишли впав під колеса вагона робітник зелїзничий Бернард Нерадка, а колеса розїхали єму обі ноги. Нещасливого відставлено до шпиталю. — Підчас купелї в чернілївскій млинівцї в Станиславові утопили ся дві сестри Сара і Тавба Льорбер. Коли одна зачала потапати, друга хотїла єї ратувати і так обі потопили ся. На крик потапаючих надбігли жандарми, але вже вже запізно. З води видобуто лиш два трупи.

зміркувати цїлий обем страшного нещастя; она старала ся длятого представити єму єго в цїлій траґічности. — Ах, Арнольде! — відозвала ся она крізь сльози — як то страшно стратити в сей спосіб дорогого батька! Ніяке прочутє, ніяке остережене не заповіло того нещастя, котрого він став ся жертвою! Тут стояв він ві второк вечером о одинайцятій годинї живий а вже слїдуючого рана щез з лиця землї, не лишивши ніякого знаку, ніякого слїду по собі.

— Якраз досить, моя бідненька, щоби тебе розуму позбавити! — сказав на то Арнольд, підкручуючи заедно свій білявий вусик. — Страшний удар — мусів тебе дійстно дуже прибити — вір менї, що менї тебе страшенно жаль!

Розуміє ся, що й се не могло вдоволити Фльоренсию — она старала ся в инший спосіб вплинути на свого первого брата. — Я знаю, Арнольде, що ти так само за ним сумуєш як і я. Подумай лиш, який добрий був він для нас всіх, для тебе, для мене, для кождого, що знав єго з ним близше. Постав собі перед очи єго благородний образ а тоді зрозумієш цїлу лютість судьби, яка нас навістила.

— Що люта судьба то люта! — сказав не розуміючи єї горя; — та й я то також відчуваю, хоч не так як ти! Без невзгодин не обійде ся й в найзгідливійшій родинї — говорив він дальше, відвернувшись від заплаканої Фльоренсиї до доктора Вірета. — Вуйко Родерих бувало таки добре мене сварив, нераз було менї вже й за богато єго упімнень — тепер він вже не жиє і нехай мене Господь Бог боронить від того, щоби я тепер за то на него відказував. Я знаю, що я заслужив був нераз на справедливий докір — як би він ще жив, то я би єму щиро до того признав ся.

— На нещастє не маєте вже до того нагоди — сказав єму на то доктор Вірет. — Я здогадую ся, пане Дерпент, що ви задумуєте тут на якийсь час лишити ся.

— Ви вгадали, пане доктор! Я хотів що правда, розпочати якраз такий інтерес, котрий би поплачував, але тепер вже не скорше виїду з Рукфільда, аж викрию ту якусь дивну тайну.

— Я то й знала, що ти доти не будеш мати спокою, доки непевність судьби мого тата на нас спочиває! — відозвала ся Фльоренсия вельми урадована, що преці може в чімсь згодити ся зі своїм первим братом. — Але будеш мати великі трудности; менї нераз здає ся, що ми таки ніколи тої загадки не вгадаємо — преці й поліция все робила, що могла а остаточно мусїла залишити свої доходженя. Розписано значну нагороду, але то не принесло доси ніякого успіху, лиш інспектор Гольт єсть того погляду, що мій тато ще жиє.

— Я в то не вірю! — сказав на то Арнольд і всунувши руки в кишенї від штанів, поступав вільним кроком до вікна. — Він рішучо вже не жиє! Коли що в сьвітї єсть певно, то смерть стрийка Родеріха. Дай менї спокій з інспектором Гольтом, я вже знаю того дурисьвіта, дамо вже собі з ним раду.

— То якесь грубе поведене Арнольда викликало таке невдоволенє у Фльоренсиї, що она аж набрала якоїсь відрази до него. Від довшого часу, від часу, коли єї батько щез десь в так неприродний спосіб, она нетерпеливо дожидала приїзду Арнольда; тепер же, коли він ще й години не побув в домі, она набрала вже якоїсь відрази до него, котру могла ще ледви зрівноважити згадка про давнїйші щасливійші днї.

Др. Вірет не таїв ся зі своїм чувством. Він від першої зараз хвилї незлюбив Арнольда, відвертав ся знеохочений від него і зачав працати ся з Фльоренсиєю.

— Вечером прийду знову, щоби подивити ся, як має ся Анна — сказав він, подаючи дівчинї руку.

— Ого! — відозвав ся Арнольд, обернувшись живо — а щож старій Аннї такого? Чи она може хора?

— Я побоюю ся, Арнольде, що она буде вмирати.

— Також тебе біда вчепила ся, Фльоро! — насамперед тета Алісия, відтак стрийко Родеріх а тепер ще й стара Анна; але ти потїшай ся тим, що по трох нещасливих случаях не буває вже звичайно ніякого! Але тепер піду зараз до Анни.

(Дальше буде).

— **Становище американьско-руского епископа.** Дня 16 липня була депутация американьского „Руско-народного Союза“, зложена з 5 членів, у Апостольского Делеґата в Вашінґтоні і вручила ему мемориял з ухвалами з'їзду згаданого союза та спитала, яку власть має Преосьв. еп. Ортиньский та чи можна і взагалі чи не противить ся церковним законам переписувати на его імя церкви в trust (опіку). На се відповів Ап. Делеґат, що еп. Ортиньский має цілковиту власть над всіми гр.-кат. церквами в Сполучених Державах півн. Америки, що кожда церква, яка хоче бути взагалі католицкою, мусить мати головою католицкого епископа, що переписуванє церков на імя еп. Ортиньского забезпечує церкву проти схизматиків так само, як і переписуванє на імя айриших епископів, що громади, передаючи церкви в trust епископови, не мають чого боятись, щоб могли церкву утратити, бо віддавати кому щось в trust не значить давати на власність, лише в правну опіку, та що таке переданє має лиш се на ціли, щоб церква була справді гр. кат. і обезпечена проти схизми. Дальше депутация запитувала також, чи буде гр.-кат. деецезия в Америці, на що відповів Ап. Делеґат, що тепер має еп. Ортиньский власть над всіми гр. кат. церквами, а колиб була диецезия, тоді не міг би мати власти над всіми, лише розумієть ся над тими, що булиб в его диецезиї. Депутация була цікава знати, чи прийде до Америки ще й другий епископ, про що писав „Ам. Русскій Вѣстник“, та Ам. Делеґат лише усьміхнув ся на се і заявив, що Русини не можуть удержати одного епископа, а вже хотілиб мати і другого. Вкінци, напімнувши депутацию, щоби Русини держали ся твердо своєї Церкви та стояли непохитно при своїм епископі, Апостольский Делеґат уділив їй свого благословения.

— **Огні.** Дня 22 серпня с. р. по полудни вибух огонь в Звенигороді бобрецкого повіта, від котрого потерпіли шкоду слідуючі господарі: Андрух Собенко на суму 6560 кор., Андрух Ґураль на 660 кор. і Николай Хміль на 1800 кор. З погорівших був лиш Андрух Собенко обезпечений на 2000 кор. Причина огню незвістна, імовірно неосторожність. — В Пикулицях під Перемишлем вибух огонь дня 30. серпня і знищив три доми і одну стодолу. Крім будинків згорів ще й весь сегорічний добуток, вся знадоба і всї знаряди рільничі. Шкода, лиш в части обезпечена, виносить 10.000 кор.

Господарство, промисл і торговля.

— **Розклад їзди на зелїзницях державних.** В часї зимовім 1908/1909 т. є. від 1-го жовтня с. р. до 30-го цвітня 1909 включно буде обовязувати на ц. к. зелїзницях державних в окрузї ц. к. управительства руху в Черновцях дотеперішний розклад їзди з виключенєм поїздів сезонових.

На ц. к. зелїзницях державних в окрузї ц. к. дирекції зелїзниць у Львові, Кракові і Станиславові будуть розклади їзди з виключенєм поїздів сезонових в часї зимовім на слїдуючих шляхах змінені, а іменно:

На шляху зелїзничім Підволочиска-Львів-Краків (Відень) в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць у Львові і Кракові буде провадитись від 15/11 с. р. до 11/5 1909 два рази на тиждень при поїздах поспішних ч. 3 і 4 межи Підволочисками і Віднем курсуючих віз спальний до і з Канн в безпосереднім полученю до поїзду експресового Петербург-Відень-Ніцца-Канн.

Для згаданого возу спального з Підволочиск до Канн і з поворотом до Підволочиск назначено слїдуючі днї:

Від'їзд з Підволочиск . .	в середу і неділю
Приїзд і від'їзд з Віденя .	в четвер і понеділок
Приїзд до Канн . . .	в пятницю і второк
Від'їзд з Канн	в четвер і неділю
Приїзд і від'їзд з Віденя .	в пяток і понеділок
„ до Підволочиск .	в суботу і второк

Крім того буде курсувати сей віз в инших днях тиждня в згаданім сезонї у Віднї вирост на дворець ц. к. упр. зелїзниці полудневої, де буде мати полученє до поїзду експресового Відень-Ніцца-Канн.

На шляху зелїзниці льокальної Львів-Белзець-Томашів буде провадитись в годинах пополудневих від 1 жовтня с. р. до 30 цвітня 1909 включно, на шляху частковім зі Львова до Брухович, нові поїзди льокальні, а то в неділю і римо-кат. сьвята, поїзд ч. 2235 від'їзд зі Львова о год. 2·01 мін., а в будні дни поїзд ч. 2233, від'їзд зі Львова о годині 3 мін. 20 по полудни. Для повороту з Брухович служить поїзд ч. 2234 переходячий щоденно з Брухович о годині 6 мін. 46 по полудни і приїзджаючий до Львова о год. 5 мін. 11 по полудни.

На шляху зелїзничім Станиславів Гусятин в окрузї ц. ц. Дирекциї зелїзниць в Станиславові буде приходити поїзд особовий ч. 1220 о 50 мін. вчаснійше до Станиславова і через се буде мав полученє до поїзду поспішного ч. 3(8 до Львова і Віденя. Поїзд ч. 1211 на частковім шляху Олешів-Бучач дізнасть тілько мінутових змін.

На частковім шляху Копичинцї Гусятин буде переїздити поїзд ч. 1359 о 28 мін. вчаснійше і о тілько зменшить ся інтерваль в Копичинцях від поїзду ч. 3455 з Тернополя.

На шляху зелїзничім Палагичє-Товмач буде курсувати поїзд ч. 3255 о 47 мінут а поїзд ч. 3256 о 40 мінут вчаснійше.

На шляху зелїзничім Коломия-Слобода рунґ.-копальня буде курсувати поїзд ч. 2372 о 25 мінут вчаснійше, буде приходити до Коломиї о годині 2 мінут 25 і буде мав в тій стациї полученє до поїзду поспішного ч. 308 зі Львова і Віденя.

Телеґрами.

Відень 1 вересня. Є. Вел. Цісар тішить ся тревало добрим здоровлєм. Цісар без сумнїву возьме участь в маневрах в західній Угорщині.

Ішль 1 вересня. Мінїстер просьвіти др. Мархет був вчера о 1 год. на авдиенциї у Цісаря. Авдиенция тревала годину а мінїстер реферував справи свого ресорту. О год. пів до 5 мінїстер від'їхав до Вайсгофен.

Ішль 1 вересня. Є. Вел Цїсар приймив о год. 12 в полудне Архікн. Людвика Віктора, котрий відтак був на обідї у Цїсаря.

Букарешт 1 вересня. Мінїстерство справ внутрішних вислало до часописий повідомленє, що алярмуючі вісти о станї здоровля короля суть зовсім безосновні. Покликанє професора Нордена до замку Сінаа наступило виключно на жаданє окруженя короля, хоч его недуга не прибрала поважнїйшого характеру, як мала перед тим. Король проходжує ся що дня по парку.

Константинополь 1 вересня. Тутешний молодотурецкий комітет уділив часописи „Міллет“ і иншим часописям нагану з причини статей дотикаючих справи босаньскої і дав працї слїдуючі вказівки: Султанови треба віддавати належну ему почесть, а також не повинно ся говорити о минувшости мінїстрів і не уміщувати статей відносячих ся до самої особи; не треба атакувати нїякої релїгії; Греків і Вірмен треба погодити; не повинно ся поміщати статий, котрі би могли обиджати инші державі і не треба також порушати справ Крити, Босни, Єгипту, Туніса і Альжиру. Тутешнє товариство турецких дневникарів заявило ся також в тім дусї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).